

عینک گوگل؛ پایانی بر نبرد گوشی‌های هوشمند

آیا دوران گوشی‌های هوشمند به پایان خود نزدیک می‌شود؟ از وقتی اواخر دهه 80 میلادی نخستین تلفن‌های همراه با قدرت محاسباتی زیاد به بازار عرضه شد تا وقتی شش سال پیش استیو جابز نسل نخست گوشی‌های لمسی را به جهان معرفی کرد، همواره تلفن ابزاری بود که باید آن را در دست نگه می‌داشت.

آیا دوران گوشی‌های هوشمند به پایان خود نزدیک می‌شود؟ از وقتی اواخر دهه 80 میلادی نخستین تلفن‌های همراه با قدرت محاسباتی زیاد به بازار عرضه شد تا وقتی شش سال پیش استیو جابز نسل نخست گوشی‌های لمسی را به جهان معرفی کرد، همواره تلفن ابزاری بود که باید آن را در دست نگه می‌داشت.

این روزها دیده می‌شود شرکت‌هایی مانند اپل، سونی، ال جی و سامسونگ بر سر چند درصدی سهم بیشتر از این بازار بزرگ با هم به رقابتی سخت مشغولند.

از يك طرف اپل با سخت‌افزار و نرم‌افزار اختصاصی خود ایستاده که مالك بلامنازع بازار تلفن‌های هوشمند است و از سوی دیگر ال جی با عرضه تلفن همراه سه‌بعدی، سونی با معرفی تلفن ضدآب و سامسونگ هم که گویا چشمه نوآوری‌هایش خشک شده با بزک کردن همان محصولات قدیمی، هر کدام تلاش می‌کنند آخرین قطره این فناوری را از آن خود کنند، چون گویا دوران جدیدی در حال آغاز شدن است؛ دورانی که در آن مردم باید تصورشان از داشتن يك تلفن همراه را به کل عوض کنند، تلفن‌هایی که دیگر لازم نیست در دست گرفته شوند، چراکه گوگل گلاس (عینک گوگل) متولد شده است.

در دنیای جدیدی که گوگل در حال ترسیم آن است، سازندگان گوشی‌های هوشمند دیگر نیازی به مبارزه برای ساختن گوشی‌هایی با دوربین‌های باکیفیت‌تر و وضوح تصویر بیشتر و سرعت پردازش بالاتر ندارند، چراکه این موضوعات توسط گوگل گلاس حل شده است و هر توسعه‌ای بالاتر از این حد به نوعی پول دور ریختن محسوب می‌شود.

در عوض و بنابر اظهارات لی ویلیام، سازندگان گوشی‌های هوشمند از این به بعد باید به جای این موضوعات به دنبال خلق برنامه‌های کاربردی (اپلیکیشن) منطبق با سبک زندگی کنونی باشند.

این عینک دنیا را عوض می‌کند؟

ویلیام، رئیس برنامه‌های نوکیا در سری برنامه‌های سیمبین 60 و هنگام سلطه نوکیا بر بازار گوشی‌های تلفن همراه بود که بعدها به سمت مدیر اجرایی بنیاد سیمبین رسید.

به يك معنا او مدیر استراتژی‌های بلندمدت برنامه‌های کاربردی گوشی‌های تلفن همراه نوکیا بود تا این‌که اپل با آیفون بازار را به تسخیر خود درآورد. با نگاهی به اوضاع شرکت‌های بزرگ و جریان بازار گوشی‌های هوشمند، آیا گوگل گلاس این تصویر ثابت را به هم خواهد زد یا خیر؟

در مواجهه با عینک گوگل که سرآغازی بر ابزار پوشیدنی محاسباتی است، شاید جواب مثبت باشد. اگرچه هنوز خالقان این گجت نیز در این خصوص متقاعد نشده‌اند.

پیش از این و هنگامی که دلایل توانمندی گوگل گلاس برای جایگزین شدن به جای گوشی‌های هوشمند عنوان می‌شد، توجیه بسیاری زیبایی آورده شد که چرا هیچ‌کس خارج از دره سیلیکون (منطقه‌ای در نزدیکی سانفرانسیسکو که بسیاری از شرکت‌های مطرح انفورماتیک جهان در آنجا مستقر هستند) حاضر نیست چنین عینکی را روی چشم‌هایش بزند.

در آن زمان گفته شد این ابزار می‌تواند حواس کاربر را از آنچه در برابر دیدگان اوست پرت کرده و به این ترتیب روی ارتباطات اجتماعی تأثیری مخرب بگذارد؛ موضوعی که تقریباً با اطمینان می‌توان گفت تاکنون با هیچ وسیله و ابزاری تا به این حد شدید، به آن حمله نشده بود.

اما زمانی که از لی ویلیام نظرش را در مورد گوگل گلاس می‌پرسیم، ایده جالبی دارد. او معتقد است وقتی فرد به يك پلتفرم محاسباتی

برابر يك سبك زندگی خاص وابسته می‌شود یا سبك زندگی خود را براساس آن تغییر می‌دهد، می‌توان گفت نیاز به چنین محصول یا سرویس خدماتی احساس می‌شود.

عينك گوگل دارای چنین پتانسیلی است، اما اول باید جای خود را در تار و پود جامعه ما یا فضای شخصی افراد باز کند. لی معتقد است عينك گوگل در این خصوص باید نبردی با گوشی‌های هوشمند داشته باشد.

روزهای سخت گوگل

متقاعد کردن افرادی که خارج از دره سیلیکون زندگی می‌کنند، درخصوص این موضوع که نقش چنین ابزار محاسباتی پوشیدنی در بهبود زندگی مدرن آنها بیش از گوشی‌های هوشمند است، کمی سخت به نظر می‌رسد. مشکل اینجاست وجه تمایز عينك گوگل با گوشی‌های هوشمند در ادغام لایه‌های اطلاعاتی مختلف کاملاً ملموس نیست.

این‌که این ابزار پوشیدنی به عنوان ابزار محاسباتی باعث ایجاد وقفه در امور کاربر شده یا باعث ادغام بسیاری از کاربری‌های روزانه و در نتیجه ذخیره زمان می‌شود، هنوز متقاعدکننده نیست.

با این حال گوگل گلاس بوضوح نشان می‌دهد موج بعدی تغییر در ابزار محاسباتی تلفن همراه را باید ورای گوشی‌های هوشمند جستجو کرد.

امروزه و با توجه به احساس نیاز شدید به تغییر روش‌های ارتباط و تعامل با دنیای بیرون، محققان به دنبال یافتن راه جدیدی برای جذب و ارائه اطلاعات هستند.

به نظر می‌رسد گوگل گلاس نزدیک‌ترین مسیر برای رسیدن به يك الگوی جدید باشد، اما از نظر ویلیام این گجت بیش از حد ایستاست.

اطلاعات باید به همان اندازه که سبك زندگی نیازمند آن است، نافذ و فراگیر باشند. جذب و ارائه اطلاعات توسط ابزار پوشیدنی مانند گوگل گلاس، تنها به سر و چشمان انسان محدود نمی‌شود؛ بلکه ممکن است توسط گوش، مچ دست یا در اشیایی که ما می‌بینیم یا در هر سه اینها باشد.

منبع: CNet

مترجم: آتنا حسن‌آبادی